

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 216/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. B., bytom T., v súčasnosti v Ústave na výkon väzby L., zastúpeného advokátom Mgr. K. V., T., ktorou namieta porušenie svojho práva na obhajobu podľa § 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3 Tp 117/2001 z 18. októbra 2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2003 doručená sťažnosť Ľ. B., bytom T., v súčasnosti v Ústave na výkon väzby L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. K. V., T., ktorou namieta porušenie svojho práva na obhajobu podľa § 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu v Trenčíne (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 Tp 117/2001 z 18. októbra 2001, ktorým bol sťažovateľ vzatý do väzby.

Porušenie svojho práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom skutkovom stave. Uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu

vyšetovania Policajného zboru v Trenčíne ČVS: KÚV-49/20-2001 Jan z 29. júna 2001 sa začalo trestné stíhanie sťažovateľa ako obvineného z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1 a 5 Trestného zákona. Horná hranica trestu, ktorý možno za tento trestný čin uložiť, je 12 rokov, teda prevyšuje 5 rokov, a preto podľa § 36 ods. 3 Trestného poriadku ide o prípad nutnej obhajoby. Na žiadosť vyšetrovateľky Krajského úradu vyšetovania Policajného zboru v Trenčíne ustanovil 15. augusta 2001 okresný súd opatrením sp. zn. 1 Tp 799/2001 navrhovateľovi za obhajcu advokáta Mgr. P. M..

Sťažovateľ bol 16. októbra 2001 predvedený na Krajský úrad vyšetovania Policajného zboru v Trenčíne. Bol vypočutý. Na základe uznesenia vyšetrovateľky Krajského úradu vyšetovania Policajného zboru v Trenčíne ČVS: KÚV-49/20-2001 Jan bolo vznesené voči nemu obvinenie, proti ktorému ihneď podal sťažnosť.

Dňa 18. októbra 2001 bol sťažovateľ vypočutý sudkyňou na okresnom súde a následne bol v ten istý deň uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Tp 117/2001 vzatý do väzby podľa § 67 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Proti uzneseniu o vzatí do väzby podal sťažovateľ ihneď sťažnosť, ktorú však nezdôvodnil, lebo nevedel, že je potrebné ju odôvodniť. Pri výsluchu nebol prítomný ustanovený obhajca, hoci o jeho prítomnosť výslovne žiadal.

Sťažovateľ navyše uvádza: „Moja sťažnosť o prepustenie z väzby bola zamietnutá s konečnou právoplatnosťou Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 6. 2003, ktoré bolo doručené môjmu obhajcovi 30. 7. 2003.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. 3 Tp 117/2001 z 18. októbra 2001, a aby ho prepustil na slobodu. .

Porušenie svojho práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy vidí sťažovateľ v neúčasti obhajcu na jeho výsluchu na okresnom súde 18. októbra 2001. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní bol podľa jeho mienky v rozpore so zákonom, a teda i jeho osobná sloboda bola vzatím do väzby obmedzená v rozpore so zákonom.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). V rámci predbežného prerokovania skúmal, či sťažnosť má všeobecné a osobitné náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj to, či nie je neprípustná, podaná zjavne neoprávnenou osobou alebo podaná oneskorene.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť proti rozhodnutiu podať do 2 mesiacov od jeho právoplatnosti a sťažnosť proti inému zásahu alebo opatreniu do 2 mesiacov odo dňa, keď sa o ňom sťažovateľ dozvedel alebo dozvedieť mohol.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti (napr. III. ÚS 64/02).

Výsluch sťažovateľa, pri ktorom nebol údajne napriek jeho žiadosti prítomný jeho advokát, sa uskutočnil 18. októbra 2001 a v ten istý deň bolo prijaté uznesenie sp. zn. 3 Tp 117/2001 o jeho vzatí do väzby. Od októbra 2001 do 8. septembra 2003, keď bola sťažovateľova sťažnosť odovzdaná pošte na prepravu, uplynulo oveľa viac ako dva mesiace. Preto je sťažnosť podaná oneskorene.

Navrhovateľ zjavne pokladal za začiatok plynutia lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde 30. júl 2003, keď bolo jeho právnemu zástupcovi doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 To 12/02-817 zo 16. júla 2003, ktorým bola podľa jeho tvrdenia jeho „sťažnosť o prepustenie z väzby“ zamietnutá s konečnou platnosťou. Sťažovateľ však nevidí porušenie svojho práva v uvedenom uznesení alebo jemu predchádzajúcom konaní najvyššieho súdu, ale v postupe a uznesení okresného súdu z 18. októbra 2001.

Ústavný súd navyiac uvádza, že podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemá právomoc na preskúmanie uznesenia okresného súdu sp. zn. 3 Tp 117/2001 ani jemu predchádzajúceho konania, lebo v danom prípade je daná právomoc vyššieho všeobecného súdu. Právomoc ústavného súdu by bola daná, len ak by sťažovateľ namietal svojvôľu v konaní tohto vyššieho všeobecného súdu.

Oneskorenosť podania sťažovateľovej sťažnosti nemožno odstrániť. Preto ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na odstránenie iných nedostatkov jeho sťažnosti (plná moc pre právneho zástupcu nevyhovuje požiadavkám § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) ani na vyjasnenie niektorých otázok, napríklad prečo sa v uznesení najvyššieho súdu č. k. 1 To 12/02-817 hovorí o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. marca 2003 sp. zn. 1 T 12/02, ale k porušeniu práva sťažovateľa došlo podľa jeho tvrdenia okresným súdom v konaní sp. zn. 3 Tp 117/2001.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2003